

Aşkî pek ezelden biz bile geldik

Âşıklar yolundan biz dile geldik

T. N.

Tahsin Nahit'in büyük ve temiz ruhuna:

Seni ilk gözyaşlarımla ben yâd ettim Tahsin, en son yine ben
yâd edeceğim.

TESELLİ

BİR PERDELİK
MANZUM PİYES

MUHERRİRİ
SELAMİ İZZET

İSTİKLAL MATBAASI
1919

TESELLİ**Eşhas**

Refik Behice Nuri

*Büyük Adada Dil Gazinosunun antresi***Birinci Meclis***Refik Nuri**Perde açıldığı zaman şair Refik ve arkadaşı Nuri masalardan birine doğru ilerler.***Refik**

Hep aynı çamlıklar... Hep aynı deniz

Nuri

Ne kadar zamandır gelmemiştiniz?

Refik

Çok uzun bir hasret tam otuz sene

Geçirdiğim ömür sanki efsane

Duyulmamış garip bir masal gibi

Uzadı... Bitmedi.

(Sahili göstererek)

Bu kumsal gibi

Derdime şifa bir yer bulamadım.

Şimdi gelir gelmez canlandı yâdım.

Nuri

Evet dikkat ettim benziniz soldu

Birden gözleriniz yaşlarla doldu

Bu ani tesir acaba niçin

Refik

Bu yerler lazımdı yaşamam için

Bu yerde aşkımın bir günahı var

Garip gönlümün bir derin ahı var

Ne kadar özledim bu çamlıkları

Dinlemek istedim aynı rüzgârı

Narin kadınlardan uçan rayiha

Bu hasta kalbime olurdu reha

Aşkı tatmak için bazen gelirdim

Bu ıssız sahilde neşelenirdim

Bazen otururdum bu kıyılarda

Saçlarım titrerdi esen rüzgârda

Sonra ay sulara girip sönerdi

İçimde yanardı ayrılık derdi

Munis gölgelerle dolardı sahil

Peri ülkesini andırırdı Dil

Nuri

Bu sahili ben de pek çok severim

Bu amlar altında dinlenir fikrim
 Gece bazen yorgun gelirim... bitap
 Kimsesiz kalbime yar olur mehtab
 Yıldızlar göklere bir elenk işler
 Semaya baktıkça iim genişler

Refik

Ben de senin gibi, nereye gitsem
 Ne zaman bir kadın sesi işitsem
 Yâdıma adanın hayali gelir
 Bu hayal gönlüme son hediyedir
 Unutmam buradaki ömrün tadını

Nuri

Unutmadınız mı hiç o kadını?

Refik

Eğer unutsaydım yaşayamazdım
 Her gün onun için bir şiir yazdım
 Gülerken ağladım. Ağlarken güldüm
 Bu hain rüzgârla solup döküldüm

Nuri

Adeta sarardın hatırasıyla
 Sen, harab olmuşsun aşkın yasıyla

Hâlbuki eskiden ne çapkın şeydin

Refik

Söyleme en ince noktaya değdin

Nuri

Fakat hakkında var, ne güzel kızdı

Dillerde dolaşan hep aşkıncıydı

Bütün gençler sizi taklit ederdi

Refik

Bilmezlerdi beni kemiren derdi

Hâlbuki o zaman sevmiyordum ben

Nuri

Onun için birden kayboldun ... Ah sen

Ya bu tesirin demek ki yapma

Yahud da... yahud da bu bir muamma

Refik

Evet, bir düğüm ki açılmak bilmez

Asırlar geçsede gönlümden silinmez

Nuri

Aşına olayım ben de derdinle

Refik

Peki, anlatayım derdimi dinle

Onu tanırsın ya?

Nuri

Evet Behice

Refik

İşte bak şu koyda... durağan bir gece

Âşıklar yolundan gelmiştik Dile

Gölgeler sinmişti kuytu sahile

Dalgalar nazlı bir sevda mu gibi

Semada ay canlı bir çiçek gibi

Sevişin sevişin diyordu bize

Oturduk mehtaba karşı diz dize

Üzgün gözlerimiz süzülürdü aya

Sonra yavaş yavaş indik şu koya

Rüzgâr çamlıklarda munis bir sesdi

Kalbimde bir sıcak ürperme esdi

Sonra dudaklarım dudaklarına

Ne kirlî bir aşkın şahidi oldu

Nuri

Yazık ki bir gencin hayatı soldu

Refik

Sonra da izdivaç korkuttu beni
Bütün varlığımı kudurmuş dini
Bir ihtiras sardı buradan kaçtım

(*Sükût*)

Heyhat düşünceme bir mezar açtım
Geçer zannettiğim ah bu eğlence
Geçmedi geçmedi her an Behice
Behice diyerek ağladım durdum
Bu hıyanetimle her gün kudurdum

Nihayet

(*Sükût*)

Nuri

Nihayet almak istedin

Demek ki kısmetim bundaymış dedin

Refik

Hâlbuki o çoktan beni unutmuş
Birine sevdanın yolunu tutmuş
Başka kalbler olmuş onun sahibi

Nuri

Şaşacak bir şey yok; her kadın gibi

Refik

Evet, çok haklısın. Ben kadınlarda
Bir fırsat gözleyen garip bir sevda
Üzmekle fahr eden bir gurur sezdim
Böyle bile bile kendimi ezdim

Kadınlr... kadınlar

Nuri

Ah... ! Onlar bir sır

Öyle bir sırdır ki bilmem kaç asır

Daha halledilmez.

Refik

Evet nafile!

(Uzun bir sükût)

Nuri

Kim bilir belki de evlenmiştir bile

Bense

Nuri

O evlenen kim?

Refik

Canım; Behice

Nuri

Oysa üzülme... daha dün gece
Buradaydı. Her akşam buraya gelir
Sararmış bir mehtab gibi yükselir
Dalgın nazarlarla şu koyu süzer
O da belki böyle kalbini üzer

Refik

Ah ... o da demek ki...

Nuri

Ya unutmamış
İhtiyarladıktan sonra bütün kış
Dolaşıp dururdu yalnız sahilde

Refik

Yarabbi ne sırlar saklı bu Dilde

(Sükût)

Acaba bu akşam gelir mi?

Nuri

İşte...

Refik

Ne canlı bir elem var bu gelişinde!

§

İKİNCİ MECLİS

Behice-Refik-Nuri

(Behice girer Nuri ona doğru bakar)

Behice

Çok güzel olacak bu akşam gurub

Ne yapıyorsunuz böyle oturup

(Refik'e yabancı bir gözle bakarak)

Yalnız değilsiniz, öyle mi?

Nuri

Evet

Siz de tanıyorsunuz Refik'i elbet!

Behice

Nasıl... Siz misiniz?

Refik

Evet.. bendeniz

Behice

(Rüyada gibi)

Saçları ağarmış... solmuş bet beniz

Ne kadar başka bir çehre ya rabbim

Korkarım duracak hayret ile kalbim

Refik bu sen misin?

Refik

Benim şüphesiz

Siz de benim kadar değişmişsiniz

Behice

(Dalgın)

Evet, hicranımız otuz senelik

Nuri

Bu günü hiç o zaman düşünmezdik

(Nuri sessiz sessiz ağlar)

Behice

Sus, Refik... derdini kalbinde gizle

Nuri

Ben gideyim müsadenizle

Hiç ihmal edemem pek mühim bir iş

(Behice'nin Refik'in ellerini sıkar ve çıkar)

§

ÜÇÜNCÜ MECLİS

Behice-Refik

Behice

Ne kadar manalı fakat bu gidiş!

Refik

(Başını kaldırmayarak)

Belki

Behice

Niçin böyle duruyorsun ya?
Ruhunu sarıyor uzak bir rüya

Refik

Bilmem ki baş başa yalnız ikimiz...
Bu ıssız çamlıklar bu sakin deniz
Gurub zamanında bu büyüğü yer
Karşımızda yanıp sönen fenerler
Bir eski hayale düşürdü beni
Öyle bir hayal ki...

Behice

Üzer kalbini
Fakat artık kumral saçlarımız ak
Sesimiz temkinli kalbimiz korkak
Esmiyor artık o asi rüzgâr

Refik

Fakat bak canlanan hatıralar var
Beni otuz sene onlar yaşattı
Nihayet yine bu sahile attı

Behice

Zannetmem bak işte her taraf ıssız

Yorma düşünceni yalnız biz varız

Hatıralar öldü... yok hiç aşına

Refik

Yaşıyorlar gibi geliyor bana

Behice

Öyle ya çünkü sen yalnız değilsin

Bir emel peşinde geliyor sesin

Sönmemiş gözünde muhabbet nuru

Mesut koşarsın ölüme doğru

Refik

Evet, bir kızım var

Behice

Benim kimsem yok

Hayat merhametsiz

Zehirli bir ok

Gibi sessiz sessiz öldürdü beni

Refik

Hâlbuki ben mesut zannettim seni

Behice

Unutsaydım

Refik

Demek unutmadin

Behice

Gönlümden bir lahza çıkmadı yâdın

Refik

Geçirdiğin hayat!

Behice

O bir çılgınlık

Kalbimi teselli ederken yazık

Yazık ki bilmedi derdimi kimse

Gülünç oluyordum burada herkese

Her akşam bir başka erkek kolunda

Gezerdim gülererek nizam yolunda

Vücudum herkeste benliğim sende

Refik

Ne acı bir füsün varmış busende

Gönlümde nedamet gezdim dolaştım

Kasabalar köyler... şehirler aştım

Yürüdüm bilmeden gittiğim yeri

Gözümde hayalin böyle serseri

Dolaştım kalbimde acı bir sızı

Rehberim bir solgun akşam yıldızı

Behice

Nihayet evlendin

Refik

Evet evlendim

Ve işte bu evlilik büyük derdim
Evlendim, evlendim çünkü eşsizdim
Gönlüm üşüyordu ah ateşsizdim

Behice

Şimdi kimsen yok mu?

Refik

Yalnız kızım var

Behice

Eski saadetten kalan yadigâr (*Düşünerek*)

Saadet saadet... O ne güzeldir.

Refik

Saadet evet o ince bir teldir
Hafif bir darbeyle incelir kopar
Bende ondan kalma birçok yara var

Behice

Mesut olmadın mı?

Refik

Hayır olmadım
 Hayal semasında koptu kanadım
 Nihayet benim de bir yuvam oldu
 Isındım kalbime emeller doldu
 Bu sakin hayatı saadet sandım
 Sonra yavaş yavaş bıktım usandım

(Sükût)

Senin hasretinle ruhu her yerin
 Sarardı ve öldü

Behice

Ya eserlerin

Refik

Onlar hayatımda bir siyah gölge
 Hayalim aradı bir başka ülke
 Hâlbuki boğmak lazımdı,
 Her eski hatırayı kovmak lazımdı.
 Yaşadım gönlümden kalbimden uzak
 Aşkımдан, dinimden, rabbimden uzak
 Yavaş yavaş söndü şiirimın nuru

Behice

Sözlerin ne acı

Refik

Fakat çok doğru

Behice

İyi ki olmadın benim yerimde

Derin bir öksüzlük var kederimde

Hayatın zehirini ben yudum yudum

İçerken ben gönlümü sensiz avuttum

Kansız dudağımda kısaldı yâdım

Nihayet işte bak ihtiyarladım

Refik

Evet işte ben de ihtiyarladım

Fakat hiçbir zaman ölmedi yâdım

Behice

Artık bundan sonra ölmesin... solsun

Kalbine ebedi bir hatıra olsun

(uzun bir sükût)

Refik

(Mütereddüt)

Elinizi öpsem gitmeden evvel

Behice

Evet... evet fakat değil o bildiğin el

Kurumuş bir yaprak

Refik

(uzun uzun öperek)

Bir hanım eli

Bu buse kalbime artık ezeli

(Kalabalık gelmeye başlar. Uzaktan bir laterna duyulur)

Behice

O eski günleri yâd ediyor bak

Güzel bir ahenkle başlıyor gece

(Sükût. Dinlerler. Birden; Refik gitmek üzere iken)

Kızınızın adı nedir?

Refik

Behice

(Derin bir sükût. İkisi de düşünürler. Perde yavaş yavaş iner)

SON

